

26 stycznia 2005 r., odpowiadające pojęciu „dostępnej ilości referencyjnej” zdefiniowanej w art. 5 lit. k) rozporządzenia nr 1788/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 2217/2004, powinno być interpretowane w ten sposób, że w sytuacji, gdy na producenta w trakcie danego dwunastomiesięcznego okresu przeniesiona została ilość referencyjna, w ramach której mleko zostało już dostarczone w trakcie tego samego okresu, pojęcie to nie obejmuje w odniesieniu do cesjonariusza części przeniesionej ilości referencyjnej, w ramach której mleko zostało już dostarczone przez cedenta w ramach zwolnienia z opłaty wyrównawczej.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas — Republika Litewska) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn przeciwko Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

(Sprawa C-391/09) (¹)

(Obywatelstwo Unii — Swoboda przemieszczania się i pobytu w państwach członkowskich — Zasada niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową — Artykuły 18 TFUE i 21 TFUE — Zasada równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne — Dyrektywa 2000/43/WE — Uregulowanie krajowe wymagające zapisu imion i nazwisk osób fizycznych w aktach stanu cywilnego w formie zachowującej reguły pisowni właściwe dla języka urzędowego)

(2011/C 194/04)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn

Strona pozwana: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 18 TFUE i 21 TFUE oraz art. 2 ust. 2 lit. b)

dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, s. 22) — Uregulowanie krajowe wymagające zapisu imion i nazwisk osób posiadających inną narodowość lub obywatelstwo literami języka urzędowego tego państwa w wydawanych przezeń aktach stanu cywilnego

Sentencja

1) Uregulowanie krajowe przewidujące, że imiona i nazwiska mogą być zapisywane w aktach stanu cywilnego tego państwa wyłącznie w formie zachowującej reguły pisowni języka urzędowego, dotyczy sytuacji, której nie obejmuje zakres stosowania dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne.

2) Artykuł 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

— nie stoi na przeszkodzie temu, by właściwe władze państwa członkowskiego odmówiły na podstawie uregulowania krajowego przewidującego, że nazwisko i imiona mogą być zapisywane w aktach stanu cywilnego tego państwa wyłącznie w formie zachowującej reguły pisowni języka urzędowego, zmiany w akcie urodzenia i akcie małżeństwa jednego ze swoich obywateli jego nazwiska i imienia zgodnie z regułami pisowni innego państwa członkowskiego;

— nie stoi na przeszkodzie temu, by właściwe władze państwa członkowskiego odmówiły, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym i na podstawie tego samego uregulowania, zmiany wspólnego nazwiska pary małżeńskiej obywateli Unii, tak jak figuruje ono w aktach stanu cywilnego wydanych przez państwo członkowskie, z którego pochodzi jeden z tych obywateli, w formie zachowującej reguły pisowni tego ostatniego państwa, pod warunkiem że odmowa ta nie spowoduje dla wspomnianych obywateli Unii poważnych niedogodności na płaszczyźnie administracyjnej, zawodowej i prywatnej, o czym powinien rozstrzygnąć sąd krajowy. Jeżeli okaże się, iż ma to miejsce, sąd ten powinien również zbadać, czy odmowa zmiany jest niezbędna dla ochrony interesów, które uregulowanie krajowe ma zapewnić, i czy jest proporcjonalna do zamierzonego uzasadnionego celu;

— nie stoi na przeszkodzie temu, by właściwe władze państwa członkowskiego odmówiły, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym i na podstawie tego samego uregulowania, zmiany aktu małżeństwa obywatela Unii pochodzącego z innego państwa członkowskiego w taki sposób, by imiona tego obywatela zostały zapisane w tym akcie ze znakami diakrytycznymi, tak jak zostały one zapisane w aktach stanu cywilnego wydanych przez państwo członkowskie jego pochodzenia, i w formie zachowującej reguły pisowni języka urzędowego tego ostatniego państwa.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.